

— Тоя файтонджия и други свидѣтели твърдятъ тоже, че догаралъ на фабриката ви едно лице, което е брло на около 28 години, съ руссо лице подобно на Ивана Козарозъ. Сега допущате ли, че тоя файтонджия, на име Стефанъ Николовъ, ще ви клѣвети?

— Може и да е докарвалъ нѣкои хора, но азъ отъ гдѣ да зная кой е дохождалъ и кой не. Даже и да съмъ видѣлъ докараното лице пакъ нищо не мож да ви кажа, защото не съмъ ималъ никакъвъ интересъ да го зная кое е, нито пъкъ пригѣждавамъ ония психологически знания, за да мож да съглѣдамъ нѣщо въ него.

— Нѣкой си Никола Поповъ познавате ли?

— Сега чувамъ такова име.

— Когато напуснахте тукашната кѣща, не забравихте ли нѣщо?

— Не съмъ.

— Положително ли знаете, че не сте забравили нищо?

— Положително.

— Не сте ли забравили нѣкакъвъ револверъ?

— Не съмъ.

— Вашия револверъ съ какви кокали бѣше: съ черни или съ бѣли?

— Той бѣше съ черна дръжка отъ дърво, но имаше и бѣли седефяни прѣчки.

— Жена ви виждала ли е тоя револверъ?

— Не знамъ, но може и да го е виждала нѣкога. Обикновенно азъ го държахъ въ мешиненъ калѣфъ и не зная да ли нѣкога го е вадила, за да го види.

— Братъ ви Димитръ виждалъ ли го е?

— Може и да го е виждалъ, но азъ не знамъ.

— Гдѣ го държахте?

— Въ кассата.

— Че за зоръ-заманъ какъ си служажте съ него, като сте го държали въ кассата.

— Азъ си служажъ съ него само когато бѣхъ приставъ, а другъ пѣтъ не.

— Допущате ли, че братъ ви, жена ви и слугата ви не сж го виждали, а пъкъ да казватъ, че сж го виждали и че го знаятъ какъвъ е?

— Не знамъ.